

Službeni list

Europske unije

C 195

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

19. lipnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 195/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 195/02	Predmet C-527/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemska) – Stichting Brein protiv Jacka Frederika Willemsa, koji djeluje pod nazivom Filmspeler (Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Prodaja multimedijiskog preglednika — Add-on programi — Objava djela bez pristanka nositelja prava — Pristup internetskim stranicama sa streamingom — Članak 5. stavci 1. i 5. — Pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Ovlašteno korištenje)	2
2017/C 195/03	Predmet C-564/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Tibor Farkas protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Isticanje po službenoj dužnosti razloga koji se temelji na povredi prava Unije — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Pravo na odbitak pretporeza — Sustav obrnute porezne obveze — Članak 199. stavak 1. točka (g) — Primjena samo u slučaju nepokretne imovine — Porez koji stjecatelj imovine plaća prodavatelju na temelju pogrešno izdanog računa — Odluka poreznog tijela kojom se utvrđuje porezni dug stjecatelja imovine i odbija isplata odbitka koji je zatražio te kojom mu se izriče porezna novčana kazna)	3

2017/C 195/04	Predmet C-632/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – Costin Popescu protiv Guvernul României i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Cestovni promet — Vozačka dozvola — Direktiva 2006/126/EZ — Članak 13. stavak 2. — Pojam „pravo na upravljanje vozilom dodijeljeno prije 19. siječnja 2013.” — Nacionalni propis kojim se prenosi ta direktiva — Obveza ishođenja vozačke dozvole propisana za osobe kojima je prije stupanja na snagu tog propisa bilo dopušteno upravljanje mopedima bez dozvole)	4
2017/C 195/05	Predmet C-51/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifni brojevi — Razvrstavanje robe — Implantati na vijak namijenjeni za umetanje u ljudsko tijelo za liječenje lomova ili obavljanje protetičkih radova — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 9021 — Provedbena uredba (EU) br. 1212/2014 — Valjanost)	4
2017/C 195/06	Predmet C-142/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavak 3. — Očuvanje prirodnih staništa — Izgradnja elektrane na ugljen u Moorburgu (Njemačka) — Područja Natura 2000 na toku rijeke Labe uzvodno od elektrane na ugljen — Procjena utjecaja plana ili projekta na zaštićeno područje)	5
2017/C 195/07	C-464/16 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. travnja 2017. – Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) protiv Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Zahtjev za pristup dokumentima Komisije — Odbijanje — Tužba za poništenje — Članak 19. Statuta Suda Europske unije — Zastupanje pred sudovima Unije — Odvjetnik koji nema svojstvo treće osobe u odnosu na tužitelja — Očita nedopuštenost tužbe — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba)	6
2017/C 195/08	Predmet C-625/16 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2017. – Anikó Pint protiv Europske komisije (Žalba — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti mađarske vlade koji se odnose na postupak EU Pilot br. 8572/15 [CHAP(2015)00353 i 6874/14/JUST] koji se tiču navodne povrede članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koju je učinila Mađarska — Zahtjev za dostavu dokumenata — Nepostojanje odgovora Europske komisije)	6
2017/C 195/09	Predmet C-555/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) – kazneni postupak protiv Vincenza D’Andrije i Giuseppine D’Andria	7
2017/C 195/10	Predmet C-581/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) – kazneni postupak protiv Nicole Turca	7
2017/C 195/11	Predmet C-582/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) – kazneni postupak protiv Alfonsa Consalva	8
2017/C 195/12	Predmet C-610/16 P: Žalba koju je 28. studenoga 2016. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 19. rujna 2016. u predmetu T-112/16, Gaki protiv Parlamenta	8
2017/C 195/13	Predmet C-29/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Novartis Farma SpA protiv Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9

2017/C 195/14	Predmet C-42/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2017. uputio Corte costituzionale (Italija) – M.A.S., M.B.	10
2017/C 195/15	Predmet C-101/17 P: Žalba koju je 23. veljače 2017. podnio Verus Eood protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 7. srpnja 2016. u predmetu T-82/14, Copernicus-Trademarks protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	10
2017/C 195/16	Predmet C-141/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Španjolska) – José Luis Cabana Carballo protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	11
2017/C 195/17	Predmet C-145/17 P: Žalba koju je 21. ožujka 2017. podnio Internacional de Productos Metálicos, S. A. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-217/16, Internacional de productos metálicos protiv Komisije	12
2017/C 195/18	Predmet C-154/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputila Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „E LATS”	14
2017/C 195/19	Predmet C-169/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino protiv Administración del Estado	14
2017/C 195/20	Predmet C-181/17: Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	15
2017/C 195/21	Predmet C-205/17: Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	16

Opći sud

2017/C 195/22	Predmet T-512/14: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Green Source Poland protiv Komisije („Tužba za poništenje — EFRR — Članak 41. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Odbijanje dodjele financijskih doprinosa velikom projektu — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	17
2017/C 195/23	Predmet T-744/14: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Meta Group protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Ugovori o bespovratnim sredstvima zaključeni u sklopu Šestog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.) — Ugovori o bespovratnim sredstvima zaključeni u sklopu Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (2007.-2013.) — Povrat plaćenih iznosa — Iznos koji treba platiti od ukupne svote financijskog doprinosa dodijeljenog tužitelju — Prihvatljivi troškovi — Ugovorna odgovornost”)	17
2017/C 195/24	Predmet T-264/15: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – Gameart protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na postupak zbog povrede obveze — Dokumenti koje je sastavila država članica — Zahtjev za pristup dokumentima upućen državi članici — Upućivanje Komisiji zahtjeva za pristup Komisiji — Odbijanje pristupa — Nadležnost Komisije — Dokument koji potječe od institucije — Članak 5. Uredbe (EZ) br. 1049/2001”)	18
2017/C 195/25	Predmet T-375/15: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – Germanwings protiv Komisije („Državne potpore — Potpora u korist zračnog prijevoznika koji se koristi zračnom lukom Zweibrücken — Prednost — Pripisivost državi — Obveza obrazlaganja — Legitimno očekivanje — Pristup dokumentima — Dokumenti koji se odnose na postupak nadzora državnih potpora — Odbijanje pristupa traženim dokumentima — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu svrhe inspekcija, istraga i revizija”)	19

2017/C 195/26	Predmet T-403/15: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – JYSK protiv Komisije („Tužba za poništenje — EFRR — Članak 41. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Odbijanje dodjele financijskog doprinosa velikom projektu — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	20
2017/C 195/27	Predmet T-622/15: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – Deere protiv EUIPO-a (EXHAUST-GARD) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije EXHAUST – GARD — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Prava obrane — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	20
2017/C 195/28	Predmet T-681/15: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Environmental Manufacturing protiv EUIPO-a – Société Elmar Wolf (Prikaz glave vuka) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje glavu vuka — Raniji međunarodni figurativni žig Outils WOLF — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	21
2017/C 195/29	Predmet T-721/15: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – BASF protiv EUIPO-a – Evonik Industries (DINCH) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije DINCH — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)	21
2017/C 195/30	Predmet T-25/16: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Haw Par protiv EUIPO-a – Cosmowell (GELENGGOLD) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GELENGGOLD — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje tigr — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Pravomoćna presuda — Razlikovni karakter ranijeg žiga stečen uporabom — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Članak 75. druga rečenica Uredbe br. 207/2009 — Niz žigova”) . . .	22
2017/C 195/31	Predmet T-36/16: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Enercon protiv EUIPO-a – Gamesa Eólica (Degradacija zelene boje) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Žig Europske unije koji se sastoji od degradacije zelene boje — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)	23
2017/C 195/32	Predmet T-97/16: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Kasztantowicz protiv EUIPO-a – Gbb Group (GEOTEK) („Žig Europske unije — Postupak za opoziv — Verbalni žig Europske unije GEOTEK — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 40. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Dokaz stvarne uporabe žiga — Nepravodobnost — Pravilo 61. stavci 2. i 3. i pravilo 65. stavak 1. Uredbe br. 2868/95 — Obavijest nositelju telefaksom o vremenskom roku — Nepostojanje okolnosti koje bi ponovno mogle dovesti u pitanje podnošenje izvješća koje osigurava EUIPO — Članak 78. Uredbe br. 207/2009 — Pravilo 57. Uredbe br. 2868/95 — Zahtjev za saslušanje svjedoka — Margina prosudbe EUIPO-a”)	23
2017/C 195/33	Predmet T-132/16: Presuda Općeg suda od 5. svibnja 2017. – PayPal protiv EUIPO-a – Hub Culture (VENMO) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije VENMO — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	24

2017/C 195/34	Predmet T-200/16: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Gfi PSF protiv Komisije („Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Razvoj, održavanje, unaprjeđenje i pomoć za mrežne stranice — Odbijanje ponude ponuditelja — Primljena već otvorena ponuda — Članak 111. stavak 4. točka (b) Financijske uredbe”)	24
2017/C 195/35	Predmet T-224/16: Presuda Općeg suda od 5. svibnja 2017. – Messe Friedrichshafen protiv EUIPO-a – El Corte Inglés (Out Door) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Figurativni žig Europske unije Out Door — Raniji verbalni žig Europske unije OUTDOOR PRO — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 76. Uredbe br. 207/2009”)	25
2017/C 195/36	Predmet T-446/16 P: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – C. C. protiv Parlamenta („Žalba — Javna služba — Zapošljavanje — Poziv na natječaj — Otvoreni natječaj — Pogreške u vođenju popisa uspješnih kandidata — Izvanugovorna odgovornost — Novi dokazi — Imovinska šteta — Jednako postupanje — Iskrivljavanje činjenica — Gubitak prilike”)	26
2017/C 195/37	Predmet T-569/16: Presuda Općeg suda od 26. travnja 2017. – O. U. protiv Komisije („Javna služba — Ugovorno osoblje — Stegovni postupak — Suspenzija — Uskraćivanje plaće — Ukor — Naknada — Članak 24. stavak 4. Priloga IX. Pravilniku”)	26
2017/C 195/38	Predmet T-580/16: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – Azoulay i dr. protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Privremeno osoblje — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za obrazovanje — Odbijanje naknade troškova obrazovanja — Članak 3. stavak 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Legitimna očekivanja — Jednako postupanje — Načelo dobre uprave”)	27
2017/C 195/39	Predmet T-588/16: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – HN protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Izmjena Pravilnika o osoblju — Nova pravila o karijeri i promaknuću u razrede AD 13 i AD 14 — Dužnosnici u razredu AD 12 — Izvršavanje posebnih odgovornosti — Članak 30. stavak 3. Priloga XIII. Pravilnika o osoblju — Postupak promaknuća za 2014. — Zahtjev za razvrstavanje u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” — Izostanak odgovora tijela nadležnog za imenovanje — Postupak promaknuća za 2015. — Novi zahtjev za razvrstavanje u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” ili „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” — Odbijanje tijela nadležnog za imenovanje — Potvrđujuća narav odbijanja razvrstavanja u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” — Zahtjevi vezani uz predsudski postupak — Nedopuštenost”)	28
2017/C 195/40	Predmet T-381/16: Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2017. – Düll protiv EUIPO-a – Cognitect (DaToMo) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”)	28
2017/C 195/41	Predmet T-123/17 R: Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 10. travnja 2017. – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte protiv ACER-a („Privremena pravna zaštita — Energija — Odluka ACER-a kojom se odbija zahtjev za intervenciju u predmetu A-001-2017 (konsolidirana) — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	29
2017/C 195/42	Predmet T-158/17 R: Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 21. travnja 2017. – Post Telecom protiv EIB-a („Privremena pravna zaštita — Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje komunikacijskih usluga putem gradske mreže za zgrade i urede Grupe EIB-a u Luksemburgu — Odbijanje ponuditeljeve ponude i dodjela ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za obustavu primjene — Nepostojanje hitnosti”)	30
2017/C 195/43	Predmet T-159/17: Tužba podnesena 10. ožujka 2017. – Claro Sol Cleaning protiv EUIPO-a – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)	30
2017/C 195/44	Predmet T-202/17: Tužba podnesena 31. ožujka 2017. – Calhau Correia de Paiva protiv Komisije	31

2017/C 195/45	Predmet T-203/17: Tužba podnesena 3. travnja 2017. – GY protiv Komisije	32
2017/C 195/46	Predmet T-206/17: Tužba podnesena 3. travnja 2017. – Argus Security Projects protiv Komisije i EUBAM-a	33
2017/C 195/47	Predmet T-216/17: Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Mabrouk protiv Vijeća	34
2017/C 195/48	Predmet T-222/17: Tužba podnesena 18. travnja 2017. – Recylex a.o. protiv Komisije	34
2017/C 195/49	Predmet T-228/17: Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Zhejiang Jndia Pipeline Industry protiv Komisije	35
2017/C 195/50	Predmet T-229/17: Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Njemačka protiv Komisije	37
2017/C 195/51	Predmet T-234/17: Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Siberian Vodka protiv EUIPO-a – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)	38
2017/C 195/52	Predmet T-235/17: Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Dometic Sweden protiv EUIPO-a (MOBILE LIVING MADE EASY)	39
2017/C 195/53	Predmet T-238/17: Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Gugler protiv EUIPO-a – Gugler France (GUGLER)	39
2017/C 195/54	Predmet T-239/17: Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Njemačka protiv Komisije	40
2017/C 195/55	Predmet T-241/17: Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Republika Poljska protiv Komisije	41
2017/C 195/56	Predmet T-246/17: Tužba podnesena 24. travnja 2017. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik protiv EUIPO-a (Национальный Продукт)	42
2017/C 195/57	Predmet T-247/17: Tužba podnesena 27. travnja 2017.– Azarov protiv Vijeća	43
2017/C 195/58	Predmet T-250/17: Tužba podnesena 24. travnja 2017. – avanti protiv EUIPO-a (avanti)	43
2017/C 195/59	Predmet T-251/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Robert Bosch protiv EUIPO-a (Simply. Connected.)	44
2017/C 195/60	Predmet T-252/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Robert Bosch protiv EUIPO-a (Simply. Connected.)	45
2017/C 195/61	Predmet T-253/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Der Grüne Punkt protiv EUIPO-a – Halston Properties (prikaz kruga s dvije strelice)	45

Ispravci

2017/C 195/62	Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-232/16 P (SL C 63, 27.2.2017.)	47
---------------	---	----

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 195/01)

Posljednja objava

SL C 178, 6.6.2017.

Prethodne objave

SL C 168, 29.5.2017.

SL C 161, 22.5.2017.

SL C 151, 15.5.2017.

SL C 144, 8.5.2017.

SL C 129, 24.4.2017.

SL C 121, 18.4.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemska) – Stichting Brein protiv Jacka Frederika Wullemsa, koji djeluje pod nazivom Filmspeler

(Predmet C-527/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Prodaja multimedijskog preglednika — Add-on programi — Objava djela bez pristanka nositelja prava — Pristup internetskim stranicama sa streamingom — Članak 5. stavci 1. i 5. — Pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Ovlašteno korištenje)

(2017/C 195/02)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Midden-Nederland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Brein

Tuženik: Jack Frederik Wullems, koji djeluje pod nazivom Filmspeler

Izreka

1. Pojam „priopćavanje javnosti” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da obuhvaća prodaju multimedijskog preglednika poput onoga iz glavnog postupka, u koji su prethodno instalirani add-on programi dostupni na internetu koji sadržavaju hiperpoveznice na internetske stranice slobodno dostupne javnosti na kojima su bez pristanka nositelja autorskih prava stavljena na raspolaganje javnosti njima zaštićena djela.
2. Odredbe članka 5. stavaka 1. i 5. Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da izrada na multimedijском pregledniku poput onoga u glavnom postupku privremene kopije djela zaštićenog autorskim pravom prilikom streaminga s internetske stranice koja pripada trećoj osobi i na kojoj je to djelo dostupno bez pristanka nositelja autorskog prava ne ispunjava uvjete navedene u spomenutim odredbama.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Tibor Farkas protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Predmet C-564/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Isticanje po službenoj dužnosti razloga koji se temelji na povredi prava Unije — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Pravo na odbitak pretporeza — Sustav obrnute porezne obveze — Članak 199. stavak 1. točka (g) — Primjena samo u slučaju nepokretne imovine — Porez koji stjecatelj imovine plaća prodavatelju na temelju pogrešno izdanog računa — Odluka poreznog tijela kojom se utvrđuje porezni dug stjecatelja imovine i odbija isplata odbitka koji je zatražio te kojom mu se izriče porezna novčana kazna)

(2017/C 195/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tibor Farkas

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Izreka

1. Članak 199. stavak 1. točku (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., treba tumačiti na način da se primjenjuje na isporuku nepokretne imovine koju prodaje dužnik prema presudi u okviru prisilne prodaje.
2. Odredbe Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45, i načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi to da u situaciji poput one u glavnom postupku stjecatelj imovine bude lišen prava na odbitak PDV-a koji je neopravdano platio prodavatelju na temelju računa izdanog primjenom pravila o općem sustavu PDV-a, iako relevantna transakcija podliježe mehanizmu obrnute porezne obveze, kad je prodavatelj platio navedeni porez u državnu blagajnu. Ta načela ipak zahtijevaju da stjecatelj imovine ima mogućnost podnošenja svojeg zahtjeva za povrat izravno poreznim tijelima, pod uvjetom da prodavateljev povrat neopravdano obračunatog PDV-a stjecatelju imovine postane nemoguć ili pretjerano otežan, osobito u slučaju prodavateljeve insolventnosti.
3. Načelo proporcionalnosti mora se tumačiti tako da mu se protivi to da u situaciji poput one u glavnom postupku nacionalna porezna tijela nalože poreznom obvezniku koji je kupio robu čija isporuka podliježe sustavu obrnute porezne obveze poreznu sankciju u visini 50 % iznosa PDV-a koji je dužan platiti poreznoj upravi, ako potonja nije pretrpjela gubitak poreznih prihoda i ne postoji indicija utaje poreza, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – Costin Popescu protiv Guvernul României i dr.

(Predmet C-632/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Cestovni promet — Vozačka dozvola — Direktiva 2006/126/EZ — Članak 13. stavak 2. — Pojam „pravo na upravljanje vozilom dodijeljeno prije 19. siječnja 2013.” — Nacionalni propis kojim se prenosi ta direktiva — Obveza ishođenja vozačke dozvole propisana za osobe kojima je prije stupanja na snagu tog propisa bilo dopušteno upravljanje mopedima bez dozvole)

(2017/C 195/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Costin Popescu

Tuženici: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a vehiculelor

Izreka

Odredbe Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama, konkretno njezin članak 13. stavak 2., treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis donesen radi prenošenja te direktive u unutarnje pravo, a kojim se ukida dopuštenje upravljanja mopedima bez posjedovanja vozačke dozvole za čije se izdavanje zahtijeva polaganje ispita ili provjera sličnih onima koji se traže za upravljanje drugim motornim vozilima.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 26. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Predmet C-51/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifni brojevi — Razvrstavanje robe — Implantati na vijak namijenjeni za umetanje u ljudsko tijelo za liječenje lomova ili obavljanje protetičkih radova — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 9021 — Provedbena uredba (EU) br. 1212/2014 — Valjanost)

(2017/C 195/05)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Izreka

Tarifni broj 9021 Kombinirane nomenklature koja se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1101/2014 od 16. listopada 2014., treba tumačiti na način da su tim tarifnim brojem obuhvaćeni medicinski implantati na vijak poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, s obzirom na to da ti proizvodi imaju svojstva koja ih razlikuju od uobičajenih proizvoda time što su obilježeni završnom obradom i velikom preciznošću kao i postupkom proizvodnje i posebnošću funkcije. Posebno, činjenica da se medicinski implantati na vijak poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku mogu ugraditi u tijelo samo uz pomoć posebnih medicinskih instrumenata, a ne i uobičajenim instrumentima, čini svojstvo koje valja uzeti u obzir prilikom razlikovanja tih medicinskih implantata na vijak od uobičajenih proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-142/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavak 3. — Očuvanje prirodnih staništa — Izgradnja elektrane na ugljen u Moorburgu (Njemačka) — Područja Natura 2000 na toku rijeke Labe uzvodno od elektrane na ugljen — Procjena utjecaja plana ili projekta na zaštićeno područje)

(2017/C 195/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti, uz asistenciju W. Ewera, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Time što prilikom odobravanja izgradnje elektrane na ugljen u Moorburgu, blizu Hamburga (Njemačka), nije provela točnu i potpunu procjenu utjecaja, Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. travnja 2017. – Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) protiv Europske komisije

(C-464/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Zahtjev za pristup dokumentima Komisije — Odbijanje — Tužba za poništenje — Članak 19. Statuta Suda Europske unije — Zastupanje pred sudovima Unije — Odvjetnik koji nema svojstvo treće osobe u odnosu na tužitelja — Očita nedopuštenost tužbe — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba)

(2017/C 195/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) (zastupnik: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: H. Krämer i F. Erlbacher, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 402, 31. 10. 2016.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2017. – Anikó Pint protiv Europske komisije

(Predmet C-625/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti mađarske vlade koji se odnose na postupak EU Pilot br. 8572/15 [CHAP(2015)00353 i 6874/14/JUST] koji se tiču navodne povrede članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koju je učinila Mađarska — Zahtjev za dostavu dokumenata — Nepostojanje odgovora Europske komisije)

(2017/C 195/08)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žaliteljica: Anikó Pint (zastupnik: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Anikó Pint snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112 od 10. 04. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) – kazneni postupak protiv Vincenza D'Andrije i Giuseppine D'Andria

(Predmet C-555/16)

(2017/C 195/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Salerno

Stranke glavnog postupka

Vincenzo D'Andria i Giuseppina D'Andria

Rješenjem od 4. travnja 2017., Sud (sedmo vijeće) je presudio:

1. Članke 49. i 56. UFEU-a kao i načela jednakog postupanja i djelotvornosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo u području igara na sreću, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se predviđa organizacija novog poziva na nadmetanje koji se odnosi na koncesije kraćeg roka trajanja od roka trajanja prethodno dodijeljenih koncesija zbog preustroja sustava vremenskim usklađivanjem koncesijskih rokova.
2. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi ograničavajuća nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja koncesionara igara na sreću obvezuje da prilikom prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije besplatno ustupi pravo na uporabu materijalne i nematerijalne imovine koju ima u vlasništvu i koja tvori mrežu za upravljanje i prikupljanje oklada kad to ograničenje prelazi ono što je nužno za ostvarenje stvarnog cilja te odredbe, što sud koji je uputio zahtjev mora provjeriti.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) – kazneni postupak protiv Nicole Turca

(Predmet C-581/16)

(2017/C 195/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Salerno

Stranke glavnog postupka

Nicola Turco

Rješenjem od 4. travnja 2017., Sud (sedmo vijeće) je presudio:

1. Članke 49. i 56. UFEU-a kao i načela jednakog postupanja i djelotvornosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo u području igara na sreću, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se predviđa organizacija novog poziva na nadmetanje koji se odnosi na koncesije kraćeg roka trajanja od roka trajanja prethodno dodijeljenih koncesija zbog preustroja sustava vremenskim usklađivanjem koncesijskih rokova.

2. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi ograničavajuća nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja koncesionara igara na sreću obvezuje da prilikom prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije besplatno ustupi pravo na uporabu materijalne i nematerijalne imovine koju ima u vlasništvu i koja tvori mrežu za upravljanje i prikupljanje oklada kad to ograničenje prelazi ono što je nužno za ostvarenje stvarnog cilja te odredbe, što sud koji je uputio zahtjev mora provjeriti.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Tribunale di Salerno (Italija) –
kazneni postupak protiv Alfonsa Consalva**

(Predmet C-582/16)

(2017/C 195/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Salerno

Stranke glavnog postupka

Alfonso Consalvo

Rješenjem od 4. travnja 2017., Sud (sedmo vijeće) je presudio:

1. Članke 49. i 56. UFEU-a kao i načela jednakog postupanja i djelotvornosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo u području igara na sreću, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se predviđa organizacija novog poziva na nadmetanje koji se odnosi na koncesije kraćeg roka trajanja od roka trajanja prethodno dodijeljenih koncesija zbog preustroja sustava vremenskim usklađivanjem koncesijskih rokova.
2. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi ograničavajuća nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja koncesionara igara na sreću obvezuje da prilikom prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije besplatno ustupi pravo na uporabu materijalne i nematerijalne imovine koju ima u vlasništvu i koja tvori mrežu za upravljanje i prikupljanje oklada kad to ograničenje prelazi ono što je nužno za ostvarenje stvarnog cilja te odredbe, što sud koji je uputio zahtjev mora provjeriti.

**Žalba koju je 28. studenoga 2016. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda
(osmo vijeće) od 19. rujna 2016. u predmetu T-112/16, Gaki protiv Parlamenta**

(Predmet C-610/16 P)

(2017/C 195/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Anastasia-Soultana Gaki (zastupnik: G. Keisers, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Rješenjem od 6. travnja 2017. Sud Europske unije (deseto vijeće) odbacio je žalbu i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Novartis Farma SpA protiv Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Predmet C-29/17)

(2017/C 195/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Novartis Farma SpA

Druga stranka u postupku: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama Direktive 2001/83/EZ ⁽¹⁾, kako je u više navrata izmijenjena, i to konkretno člancima 5. i 6. u vezi s uvodnom izjavom 2. navedene direktive, primjena nacionalnog zakona (više puta navedeni članak 1. stavak 4. *bis* Uredbe sa zakonskom snagom) kojim se kroz uključivanje na listu lijekova čije troškove pokriva nacionalni zdravstveni sustav, radi postizanja cilja ograničavanja troškova potiče korištenje lijeka izvan terapijske indikacije odobrene za sve pacijente, neovisno o bilo kakvom uzimanju u obzir terapijskih zahtjeva pojedinog pacijenta i neovisno o postojanju i dostupnosti na tržištu lijekova odobrenih za specifičnu terapijsku indikaciju?
2. Može li se članak 3. točka 1. Direktive 2001/83/EZ (magistralni pripravak) primjenjivati u slučaju kad se priprema farmaceutske proizvoda, unatoč tome što se vrši u ljekarni na temelju liječničkog recepta namijenjenog određenom pacijentu, obavlja serijski, na jednak način i repetitivno, ne uzimajući u obzir specifične zahtjeve pojedinog pacijenta, pri čemu se proizvod izdaje bolničkoj ustanovi a ne pacijentu (s obzirom na to da je lijek klasificiran u razred H-OSP) te se koristi ustanovi u različitoj od one u kojoj je izvršena priprema?
3. Protivi li se odredbama Uredbe (EZ) br. 726/2004 ⁽²⁾, kako je u više navrata izmijenjena, i to konkretno člancima 3., 25. i 26. te Prilogu, koji Europskoj agenciji za lijekove (EMA) povjeravaju isključivu nadležnost za ocjenjivanje profila kakvoće, neškodljivosti i djelotvornosti lijekova čija je terapijska indikacija liječenje onkoloških oboljenja, bilo u okviru postupka izdavanja odobrenja za stavljanje u promet (Obvezni centralizirani postupak) ili u cilju nadziranja koordinirane farmakovigilancije nakon stavljanja lijeka na tržište, primjena nacionalnog zakona koji rezervira za nacionalno regulatorno tijelo (AIFA) nadležnost za provođenje utvrđivanja u pogledu profila neškodljivosti lijekova, vezano uz njihovu uporabu izvan odobrene indikacije, a to odobrenje ulazi u isključivu nadležnost Europske komisije koja uzima u obzir znanstveno-tehničku evaluaciju Europske agencije za lijekove (EMA)?
4. Protivi li se odredbama Direktive 89/105/EEZ ⁽³⁾, kako je u više navrata izmijenjena, i to konkretno članku 1. stavku 3., primjena nacionalnog propisa koji državi članici daje pravo da u okviru vlastitih odluka glede mogućnosti pokrivanja zdravstvenih troškova osiguranika, predvidi mogućnost pokrivanja troškova lijeka koji se koristi izvan terapijskih indikacija navedenih u odobrenju za stavljanje u promet koje izdaje Europska komisija ili specijalizirana europska agencija po provođenju centraliziranog postupka evaluacije, a da pritom nisu ispunjeni uvjeti iz članka 3. i 5. Direktive 2001/83/EZ?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

⁽³⁾ Direktiva 89/105/EEZ od 21. prosinca 1988. o transparentnosti mjera kojima se uređuje određivanje cijena lijekova za humanu uporabu i njihovo uključivanje u nacionalne sustave zdravstvenog osiguranja (SL L 40, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2017. uputio Corte costituzionale (Italija) – M.A.S., M.B.

(Predmet C-42/17)

(2017/C 195/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte costituzionale

Stranke glavnog postupka

M.A.S., M.B.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 325. stavke 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da kaznene sudove obvezuje da ne primjene nacionalni propis o zastari koji u velikom broju slučajeva onemogućuje progon ozbiljnih prijevара na štetu financijskih interesa Unije, odnosno koji predviđa kraće zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima Unije u odnosu na zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima države, unatoč tome što za takvu neprimjenu ne postoji dovoljno određena pravna osnova?
2. Treba li članak 325. stavke 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da kaznene sudove obvezuje da ne primjene nacionalni propis o zastari koji u velikom broju slučajeva onemogućuje progon ozbiljnih prijevара na štetu financijskih interesa Unije, odnosno koji predviđa kraće zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima Unije u odnosu na zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima države, unatoč tome što je u pravnom sustavu države članice zastara dio materijalnog kaznenog prava te se na nju primjenjuje načelo zakonitosti?
3. Treba li presudu Suda Europske unije (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. u predmetu C-105/14, Taricco, tumačiti na način da kaznene sudove obvezuje da ne primjene nacionalni propis o zastari koji u velikom broju slučajeva onemogućuje progon ozbiljnih prijevара na štetu financijskih interesa Europske unije, odnosno koji predviđa kraće zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima Europske unije u odnosu na zastarne rokove za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima države, unatoč tome što je takva neprimjena u suprotnosti s najvišim načelima ustavnog poretka države članice i s neotuđivim ljudskim pravima priznatim ustavom države članice?

Žalba koju je 23. veljače 2017. podnio Verus Eood protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 7. srpnja 2016. u predmetu T-82/14, Copernicus-Trademarks protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Verus Eood (zastupnik: C. Pfitzer, odvjetnik)

Druга stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu T-82/14 u cijelosti.

podredno: ukine presudu T-82/14 i predmet uputi na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu zbog iskrivljavanja činjenica u presudi.

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

- 1) Povreda Uredbe br. 207/2009 od 26. veljače 2009. ⁽¹⁾, posebno članka 52. Uredbe o žigu Unije (Uredba o žigu Zajednice)
- 2) Povreda Uredbe br. 207/2009 od 26. veljače 2009., posebno članka 75. Uredbe o žigu Unije (Uredba o žigu Zajednice)
- 3) Povreda Uredbe br. 207/2009 od 26. veljače 2009., posebno članka 76. Uredbe o žigu Unije (Uredba o žigu Zajednice)
- 4) Povreda sudske prakse Suda o „zlomamjernoj prijavi žiga”
- 5) Povreda „popisa temeljnih prava” Suda Europske unije
- 6) Povreda međunarodnog prava, osobito Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva
- 7) Povreda međunarodnog prava, osobito Sporazuma TRIPS (Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva)
- 8) Povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima
- 9) Povreda članka 17. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima
- 10) Povreda članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima
- 11) Povreda članka 17. „Opće deklaracije o ljudskim pravima iz 1948.”
- 12) Povreda Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) i pripadajućih dodatnih protokola, osobito članka 1. Protokola 1.
- 13) Povreda članka 6. EKLJP-a – pravo na pošteno suđenje, osobito u pogledu pogrešnih, neistinito utvrđenih činjenica, lažnih optužbi, kleveta, ocrnjivanja i ogovaranja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, svezak 17., poglavlje 1., str. 226.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Španjolska) – José Luis Cabana Carballo protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Predmet C-141/17)

(2017/C 195/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: José Luis Cabana Carballo

Tuženici: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 53. stavak 3. točke (a) i (d) Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽¹⁾ smatrati jednom od odredaba kojima se „drukcije predviđa”, u smislu članka 5. te uredbe, i stoga primjenjivim umjesto odredbe članka 5. točke (b)?
2. Treba li u svrhe primjene članka 53. stavka 3. točke (a) te uredbe smatrati da je španjolski propis o dodatku od 20 % na mirovinu zbog trajne potpune nesposobnosti za obavljanje redovitog zanimanja zakonodavstvo koje propisuje uzimanje u obzir davanja ili dohodaka stečenih u inozemstvu?
3. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje, treba li smatrati da je tom propisu Zajednice protivna španjolska upravna i pravosudna praksa prema kojoj se obustavlja primanje dodatka od 20 % na mirovinu zbog trajne potpune nesposobnosti za obavljanje redovitog zanimanja ako korisnik ostvaruje starosnu mirovinu u drugoj državi članici?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, treba li smatrati nespojivim s člankom 53. stavkom 3. točkom (d) navedene uredbe da se dodatak od 20 % na mirovinu zbog trajne potpune nesposobnosti za obavljanje redovitog zanimanja obustavlja i u odnosu na dio koji prelazi iznos mirovine stečene u drugoj državi članici?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

Žalba koju je 21. ožujka 2017. podnio Internacional de Productos Metálicos, S. A. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-217/16, Internacional de productos metálicos protiv Komisije

(Predmet C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Internacional de Productos Metálicos, S. A. (zastupnici: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente i A. Monreal Lasheras, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda Europske unije od 25. siječnja 2017. u predmetu T-217/16,
- vrati predmet T-217/16 Općem sudu Europske unije radi odlučivanja o vremenskom ograničenju utvrđenom u članku 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/278 od 26. veljače 2016.,
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na postojanju aktivne procesne legitimacije za podnošenje tužbe za poništenje Uredbe br. 2016/278 ⁽¹⁾ pred Općim sudom Europske unije (u daljnjem tekstu: Opći sud), u mjeri u kojoj ona utvrđuje da su ispunjeni zahtjevi iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Kao što je to poznato Sudu, ti su zahtjevi: i) izravan i osoban utjecaj pobijanog akta odnosno ii) izravan utjecaj regulatornih akta koji ne podrazumijevaju provedbene mjere.

Što se tiče **izravnog i osobnog utjecaja pobijanog akta**, žalitelj smatra da Opći sud ništa ne navodi o postojanju izravnog utjecaja na tu stranku. Nasuprot tomu, što se tiče osobnog utjecaja, valja navesti da on postoji u odnosu na društvo Internacional de Productos Metálicos, S. A. s obzirom na to da predmetna uredba utječe na sve uvoznike koji su u svojim jedinstvenim upravnim dokumentima (*DUA – Documento Único Administrativo*) naveli TARIC nomenklaturu ili oznake koji se odnose na proizvode na koje se primjenjuju antidampinške pristojbe za razdoblje od 2009. (stupanje na snagu Uredbe 91/2009) do 2016. (stupanje na snagu Uredbe 2016/278), uključujući obje te godine. Na taj način ti uvoznici čine „uski krug gospodarskih subjekata” jer ograničenje učinaka odstupanja od antidampinških pristojbi na njih utječe konkretno i specifično.

S druge strane, što se tiče **izravnog utjecaja regulatornih akta koji ne podrazumijevaju provedbene mjere**, analiza upućuje na to da Uredba br. 2016/278 nema provedbenih akata. Stoga plaćanja na koja upućuje Opći sud nisu provedbeni akti te uredbe, s obzirom na to da je žalitelj primio jedino plaćanja koja proizlaze iz onoga što je propisano u Uredbi br. 91/2009 ⁽²⁾, pri čemu ni u kojem slučaju nije primio plaćanja koja bi proizlazila iz onoga što je propisano u pobijanoj uredbi (Uredba br. 2016/278). To dokazuje i činjenica da su tadašnja plaćanja društvu Internacional de Productos Metálicos, S. A., koje je provela španjolska porezna uprava, izvršena prije stupanja na snagu pobijane uredbe.

S obzirom na navedeno, pobijani članak 2. autonoman je propis koji ne zahtijeva nikakav naknadni akt kako bi proizveo pravne učinke od dana svojeg stupanja na snagu, s obzirom na to da je ograničen na odstupanje od antidampinških pristojbi, imajući u vidu njihovu nespojivost sa Sporazumom o antidampingu i Sporazumom GATT.

Usto, navedena uredba nalaže obvezu nečinjenja – kojom se Španjolskoj zabranjuje davanje odobrenja u vezi s plaćanjem antidampinških pristojbi – time što zabranjuje donošenje bilo kojeg poreznog akta koji se može pobijati pred domaćim sudovima, zbog čega je društvu Internacional de Productos Metálicos S. A. tužba za poništenje bila jedina mogućnost za pobijanje članka 2. Uredbe br. 2016/278.

Iz svega prethodno navedenog proizlazi da je društvo Internacional de Productos Metálicos S. A. ovlašteno na temelju članka 263. UFEU-a podnijeti tužbu za poništenje članka 2. Uredbe br. 2016/278, s obzirom na to da navedena uredba po svojoj naravi i sadržaju ne obuhvaća nikakvu provedbenu mjeru.

2. Žalitelj kao drugi razlog za pobijanje navodi zahtjev podnesen Općem sudu za **priznanje retroaktivne primjene učinaka članka 1. pobijane uredbe**. U tom pogledu, a protivno stajalištu Općeg suda koji u pobijanom rješenju navodi da nije nadležan za odlučivanje o retroaktivnosti članka 1. te uredbe, žalitelj smatra da je ta retroaktivnost nužna posljedica poništenja članka 2. te uredbe, s obzirom na to da taj članak utvrđuje vremensko ograničenje nakon kojeg je tužba za poništenje nedopuštena. Stoga je žaliteljev zahtjev za utvrđenje retroaktivnosti članka 1. te uredbe u potpunosti dopušten jer bi se ona prešutno odobrila nakon proglašenja nevaljanosti članka 2. te uredbe.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/278 od 26. veljače 2016. o stavljanju izvan snage konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne (SL 2016., L 52, str. 24.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 91/2009 od 26. siječnja 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2009., L 29, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 72.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputila Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „E LATS”**(Predmet C-154/17)**

(2017/C 195/18)

*Jezik postupka: latvijski***Sud koji je uputio zahtjev**

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SIA „E LATS”

Druga stranka u postupku: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 311. stavak 1. točku 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da se rabljeni proizvodi koje je kupio preprodavatelj, koji sadržavaju dragocjene kovine ili drago kamenje (kao u predmetnom slučaju) i koji se preprodaju prije svega radi uzimanja dragocjenih kovina ili dragog kamenja sadržanih u njima, mogu smatrati rabljenom robom?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li radi ograničenja primjene posebnih odredbi relevantno da je preprodavatelju poznata namjera kasnijeg kupca da uzme dragocjene kovine ili drago kamenje koji su sadržani u rabljenim proizvodima ili su relevantne objektivne značajke transakcije (količina proizvoda, pravni status druge strane u transakciji itd.)?

⁽¹⁾ (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino protiv Administración del Estado**(Predmet C-169/17)**

(2017/C 195/19)

*Jezik postupka: španjolski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Tuženik: Administración del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 34. i 35. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis, poput članka 8. stavka 1. Real Decreto 4/2014, de 10 de enero, por el que se aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (Kraljevski dekret 4/2014 od 10. siječnja 2014. o utvrđivanju standarda kvalitete mesa, buta, plečke i kobasice od karea iberijske svinje), koji uporabu izraza „ibérico” za proizvode koji su proizvedeni i prodaju se u Španjolskoj uvjetuje činjenicom da uzgajivači svinja iberijske pasmine povećaju u sustavima za intenzivan uzgoj (s koncentriranim krmivima) ukupnu slobodnu minimalnu površinu poda za životinju težu od 110 kg na 2m², iako se, po potrebi, navodi da je cilj navedene mjere poboljšanje kvalitete proizvoda na koje se odnosi taj propis?

2. Treba li članak 3. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2008/120/EZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za zaštitu svinja ⁽¹⁾, u vezi s njezinim člankom 12., tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput članka 8. stavka 1. Real Decreto 4/2014, de 10 de enero, por el que se aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (Kraljevski dekret 4/2014 od 10. siječnja 2014. o utvrđivanju standarda kvalitete mesa, buta, plečke i kobasice od karea iberijske svinje), koji uporabu izraza „ibérico” za proizvode koji su proizvedeni i prodaju se u Španjolskoj uvjetuje činjenicom da uzgajivači svinja iberijske pasmine povećaju u sustavima za intenzivan uzgoj (s koncentriranim krmivima) ukupnu slobodnu minimalnu površinu poda za životinju težu od 110 kg na 2m², iako je cilj nacionalnog propisa poboljšanje kvalitete proizvoda, a ne specifično poboljšanje zaštite svinja?

U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 12. Direktive [2008/120/EZ], u vezi s člancima 34. i 35. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti na način da mu se protivi to da se propisom poput članka 8. stavka 1. Real Decreto 4/2014 od proizvođača iz drugih država članica zahtijeva da u cilju poboljšanja kvalitete proizvoda koji su proizvedeni i prodaju se u Španjolskoj, a ne u cilju zaštite svinja, ispunjavaju iste uvjete za uzgoj životinja koji se nalažu španjolskim proizvođačima, a kako bi proizvodi dobiveni od njihovih svinja mogli biti označeni prodajnim oznakama koje uređuje navedeni Real Decreto?

3. Treba li članke 34. i 35. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis, poput članka 8. stavka 1. Real Decreto 4/2014, de 10 de enero, por el que se aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (Kraljevski dekret 4/2014 od 10. siječnja 2014. o utvrđivanju standarda kvalitete mesa, buta, plečke i kobasice od karea iberijske svinje), kojim se propisuje minimalna starost od 10 mjeseci za klanje svinja od kojih se izrađuju proizvodi kategorije *cebo* (svinje hranjene s koncentriranim krmivima), u cilju poboljšanja kategorije navedenih proizvoda?

⁽¹⁾ SL 2009., L 47, str. 5. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 54., str. 147.)

Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-181/17)

(2017/C 195/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i J. Rius, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi, u skladu s člankom 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da je utvrđivanjem minimalnog broja vozila potrebnih za dobivanje dozvole za javni prijevoz Kraljevina Španjolska povrijedila svoje obveze na temelju članka 3. i članka 5. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika,
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet tužbe Europske komisije protiv Kraljevine Španjolske jest primjena Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL 2009., L 300, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135.) ⁽¹⁾.

Komisija smatra da je Kraljevina Španjolska propisivanjem zahtjeva posjedovanja barem triju vozila za dobivanje odobrenja za javni prijevoz povrijedila svoje obveze na temelju članka 3. stavaka 1. i 2. te članka 5. točke (b) navedene uredbe.

⁽¹⁾ SL 2009., L 300, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135.)

Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske**(Predmet C-205/17)**

(2017/C 195/21)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, agenti)*Tuženik:* Kraljevina Španjolska**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Suda zahtijeva da:*

- utvrdi da je Kraljevina Španjolska povrijedila svoje obveze na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a jer nije poduzela potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi od 14. travnja 2011., Komisija/Španjolska (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260);
- naloži Kraljevini Španjolskoj plaćanje novčane kazne Komisiji u iznosu od 171 217,2 eura za svaki dan kašnjenja u izvršenju presude od 14. travnja 2011. Komisija/Španjolska (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), računajući od dana donošenja presude u ovom predmetu pa do dana izvršenja presude u predmetu C-343/10;
- naloži Kraljevini Španjolskoj plaćanje paušalnog iznosa Komisiji u visini od 19 303,9 eura po danu, računajući od datuma donošenja presude od 14. travnja 2011., Komisija/Španjolska (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), pa sve do datuma donošenja presude u ovom predmetu odnosno do datuma potpunog izvršenja presude u predmetu C-343/10, štogod nastupi ranije;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da Kraljevina Španjolska nije poduzela potrebne mjere radi izvršenja presude Suda koja se odnosi na nepostojanje sabirnih sustava komunalnih otpadnih voda u aglomeraciji Valle de Güimar, u skladu s člankom 3. Direktive 91/271 ⁽¹⁾, i na nepročišćavanje komunalnih otpadnih voda aglomeracija Alhurín el Grande, Barbate, Isla Cristina, Matalascañas, Tarifa, Valle de Güimar, Peníscola, Aguiño-Carreira-Ribeira, Estepona (San Pedro de Alcántara), Coín, Nerja, Gijón-Este, Noreste (Valle Guerra), Benicarló, Teulada-Moraira, Vigo i Santiago, u skladu s člankom 4. stavcima 1. i 3. te, ovisno o slučaju, člankom 4. stavkom 4. Direktive 91/271.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL 1991., L 135, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Green Source Poland protiv Komisije

(Predmet T-512/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — EFRR — Članak 41. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Odbijanje dodjele financijskih doprinosa velikom projektu — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2017/C 195/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Green Source Poland sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnici: M. Merola i L. Armati, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku M. Clausen i B.-R. Killmann, a zatim B.-R. Killmann i R. Lyal, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2014) 2289 *final* od 7. travnja 2014. kojom je odbijena dodjela financijskog doprinosa Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) velikom projektu „Kupnja i primjena inovativne tehnologije za proizvodnju biokomponenti radi proizvodnje biogoriva”, koji je dio operativnog programa „Inovativno gospodarstvo” za strukturnu pomoć u okviru cilja „Konvergencija” u Poljskoj.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Green Source Poland sp. z.o.o. snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 395, 10. 11. 2014.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Meta Group protiv Komisije

(Predmet T-744/14) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovori o bespovratnim sredstvima zaključeni u sklopu Šestog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.) — Ugovori o bespovratnim sredstvima zaključeni u sklopu Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (2007.-2013.) — Povrat plaćenih iznosa — Iznos koji treba platiti od ukupne svote financijskog doprinosa dodijeljenog tužitelju — Prihvatljivi troškovi — Ugovorna odgovornost”)

(2017/C 195/23)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Meta Group Srl (Rim, Italija) (zastupnici: A. Bartolini i A. Formica, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia i R. Lyal, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a radi utvrđenja Komisijina neizvršenja financijskih obveza koje proizlaze iz više ugovora o bespovratnim sredstvima koje je zaključila s tužiteljem u sklopu Šestog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti kao doprinosu stvaranju europskog istraživačkog prostora i inovacijama (2002.-2006.) te Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (2007.-2013.), radi proglašenja nezakonitosti naknada koje je Komisija isplatila za potraživanja na koja se poziva tužitelj, radi naloga Komisiji da tužitelju isplati iznose koje mu duguje na temelju navedenih ugovora o bespovratnim sredstvima, uvećane za zatezne kamate i revalorizaciju te radi ostvarivanja naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Meta Group Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 462, 22. 12. 2014.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – Gameart protiv Komisije

(Predmet T-264/15) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na postupak zbog povrede obveze — Dokumenti koje je sastavila država članica — Zahtjev za pristup dokumentima upućen državi članici — Upućivanje Komisiji zahtjeva za pristup Komisiji — Odbijanje pristupa — Nadležnost Komisije — Dokument koji potječe od institucije — Članak 5. Uredbe (EZ) br. 1049/2001”)

(2017/C 195/24)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biala, Poljska) (zastupnik: P. Hoffman, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux, A. Buchet i M. Konstantinidis, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Kamejsza i M. Pawlicka, agenti), Europski parlament (zastupnici: D. Warin i A. Pospíšilová Padowska, agenti) i Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-B. Laignelot, K. Pleśniak i E. Rebasti, a zatim J.-B. Laignelot i E. Rebasti, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije od 18. veljače 2015. jer se njome odbija zahtjev za pristup dokumentima koje je sastavila Republika Poljska a koje joj je uputila ta država na temelju članka 5. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europske komisije od 18. veljače 2015. kojom je Komisija odbila zahtjev za pristup dokumentima koje je sastavila Republika Poljska koje joj je ta država uputila na temelju članka 5. stavka drugog Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.

2. Nalaže se Komisiji snošenje troškova.
3. Republika Poljska, Vijeće Europske unije i Europski parlament snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 254, 3. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – Germanwings protiv Komisije

(Predmet T-375/15) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Potpora u korist zračnog prijevoznika koji se koristi zračnom lukom Zweibrücken — Prednost — Pripisivost državi — Obveza obrazlaganja — Legitimno očekivanje — Pristup dokumentima — Dokumenti koji se odnose na postupak nadzora državnih potpora — Odbijanje pristupa traženim dokumentima — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu svrhe inspekcija, istraga i revizija”)

(2017/C 195/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Germanwings GmbH Germanwings GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer i K. Herrman, zatim A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman i S. Noë, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi, s jedne strane, djelomičnog poništenja Odluke Komisije (EU) 2016/152 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) koju je provela Njemačka za zračnu luku Zweibrücken i zračne prijevoznike koji se koriste zračnom lukom (SL 2016., L 34, str. 68) i, s druge strane, poništenja Odluke Komisije GESTDEM 2015/1288 od 11. svibnja 2015. kojom se odbija djelomični pristup upravnom spisu koji se odnosi na postupak državne potpore SA.27339.

Izreka

1. Poništavaju se članak 1. stavak 2. u dijelu u kojem se odnosi na prvi sporazum sklopljen između društava Flughafen Zweibrücken GmbH i Germanwings GmbH, i članak 3. stavak 4. točka (e) Odluke Komisije (EU) 2016/152 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) koju je provela Njemačka za zračnu luku Zweibrücken i zračne prijevoznike koji se koriste tom zračnom lukom (SL 2016., L 34, str. 68.).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska Komisija snosit će, osim vlastitih troškova, tri četvrtine troškova društva Germanwings.
4. Društvo Germanwings snosit će jednu četvrtinu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – JYSK protiv Komisije**(Predmet T-403/15) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — EFRR — Članak 41. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Odbijanje dodjele financijskog doprinosa velikom projektu — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)**

(2017/C 195/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Poljska) (zastupnik: H. Sønderby Christensen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, B.-R. Killmann i M. Clausen, a zatim R. Lyal i B.-R. Killmann, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a koji se odnosi na poništenje odluke C(2015) 3228 Komisije od 11. svibnja 2015. kojom je odbijena dodjela financijskog doprinosa Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) velikom projektu „Zajednički europski centar za usluge – Inteligentni logistički sustavi” u okviru operativnog programa „Inovativno gospodarstvo” koji je uspostavila Republika Poljska za programsko razdoblje 2007.-2013.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvo JYSK sp. z o.o. snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – Deere protiv EUIPO-a (EXHAUST-GARD)**(Predmet T-622/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije EXHAUST – GARD — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Prava obrane — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)**

(2017/C 195/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deere & Company (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: N. Weber et T. Heitmann, a zatim N. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. rujna 2015. (predmet R 196/2014-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka EXHAUST-GARD kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Deere & Company* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 7, 11. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Environmental Manufacturing protiv EUIPO-a – Société Elmar Wolf (Prikaz glave vuka)

(Predmet T-681/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje glavu vuka — Raniji međunarodni figurativni žig Outils WOLF — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 195/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Francuska) (zastupnik: N. Boespflug, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. rujna 2015. (predmet R 1252/2015-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Elmar Wolf i Environmental Manufacturing.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Environmental Manufacturing LLP* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – BASF protiv EUIPO-a – Evonik Industries (DINCH)

(Predmet T-721/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije DINCH — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnoga karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 195/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BASF SE (Ludwigshafen, Njemačka) (zastupnici: A. Schulz i C. Onken, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Pethke i M. Fischer, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Evonik Industries AG (Essen, Njemačka) (zastupnik: A. Schabenberger, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. rujna 2015. (predmet R 2080/2014-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Evonik Industries i BASF.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu BASF SE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Haw Par protiv EUIPO-a – Cosmowell (GELENKGOLD)

(Predmet T-25/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GELENKGOLD — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje tigra — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Pravomoćna presuda — Razlikovni karakter ranijeg žiga stečen uporabom — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Članak 75. druga rečenica Uredbe br. 207/2009 — Niz žigova”)

(2017/C 195/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Haw Par Corp. Ltd (Singapur, Singapur) (zastupnici: R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler i C. Brockmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Austrija) (zastupnici: J. Sachs i C. Sachs, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. studenog 2015. (predmet R 1907/2015-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Haw Par i Cosmowell.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Haw Par Corp. Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Enercon protiv EUIPO-a – Gamesa Eólica (Degradacija zelene boje)**(Predmet T-36/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Žig Europske unije koji se sastoji od degradacije zelene boje — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 195/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Enercon GmbH (Aurich, Njemačka) (zastupnici: S. Overhage, R. Böhm i A. Silverleaf, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Španjolska) (zastupnik: A. Sanz Cerralbo, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. listopada 2015. (predmet R 597/2015-2), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Gamesa Eólica i Enercon.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Enercon GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2017. – Kasztantowicz protiv EUIPO-a – Gbb Group (GEOTEK)**(Predmet T-97/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za opoziv — Verbalni žig Europske unije GEOTEK — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 40. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Dokaz stvarne uporabe žiga — Nepravodobnost — Pravilo 61. stavci 2. i 3. i pravilo 65. stavak 1. Uredbe br. 2868/95 — Obavijest nositelju telefaksom o vremenskom roku — Nepostojanje okolnosti koje bi ponovno mogle dovesti u pitanje podnošenje izvješća koje osigurava EUIPO — Članak 78. Uredbe br. 207/2009 — Pravilo 57. Uredbe br. 2868/95 — Zahtjev za saslušanje svjedoka — Margina prosudbe EUIPO-a”)

(2017/C 195/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Martin Kasztantowicz (Berlin, Njemačka) (zastupnik: R. Ronneburger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i A. Söder, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Gbb Group Ltd (Letchworth, Ujedinjena Kraljevina)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2015. (predmet R 3025/2014-5) koja se odnosi na postupak za opoziv između društva Gbb Group i M. Kasztantowicza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Martinu Kasztantowiczu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. svibnja 2017. – PayPal protiv EUIPO-a – Hub Culture (VENMO)

(Predmet T-132/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije VENMO — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 195/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PayPal, Inc. (San José, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Renck, odvjetnik i I. Junkar, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermudi, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: J. Hill, *barrister*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. siječnja 2016. (predmet R 2974/2015-5) koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava PayPal i Hub Culture.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 12. siječnja 2016. (predmet R 2974/2015-5).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva PayPal, Inc.
3. Hub Culture Ltd snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Gfi PSF protiv Komisije

(Predmet T-200/16) ⁽¹⁾

(„Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Razvoj, održavanje, unaprjeđenje i pomoć za mrežne stranice — Odbijanje ponude ponuditelja — Primitljiva već otvorena ponuda — Članak 111. stavak 4. točka (b) Financijske uredbe”)

(2017/C 195/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luksemburg) (zastupnik: F. Moyse, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i S. Lejeune, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluka od 2. i 16. ožujka 2016. Ureda za publikacije Europske unije (OP) kojima je odbijena ponuda koju je tužitelj podnio u okviru postupka javne nabave koji se, među ostalim, odnosio na razvoj, održavanje, unaprjeđenje i pomoć za mrežne stranice tog ureda (SL 2015./S 251-459901), kao i, po potrebi, potvrđujuće odluke OP-a od 22. travnja 2016. te, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi ostvarivanja naknade štete koju je tužitelj pretrpio zbog tih odluka.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Gfi PSF Sàrl nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. svibnja 2017. – Messe Friedrichshafen protiv EUIPO-a – El Corte Inglés (Out Door)

(Predmet T-224/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Figurativni žig Europske unije Out Door — Raniji verbalni žig Europske unije OUTDOOR PRO — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 76. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 195/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Messe Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Njemačka) (zastupnik: W. Schulte Hemming, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2016. (predmet R 2302/2011-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava El Corte Inglés i Messe Friedrichshafen.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Messe Friedrichshafen GmbH nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2017. – C. C. protiv Parlamenta**(Predmet T-446/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Zapošljavanje — Poziv na natječaj — Otvoreni natječaj — Pogreške u vođenju popisa uspješnih kandidata — Izvanugovorna odgovornost — Novi dokazi — Imovinska šteta — Jednako postupanje — Iskrivljavanje činjenica — Gubitak prilike”)**

(2017/C 195/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: C. C. (zastupnici: G. Maximini i C. Hölzer, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i E. Despotopoulou, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 21. srpnja 2016., C. C./Parlament (F-9/12 RENV, EU:F:2016:165), radi ukidanja te presude.

Izreka

1. Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 21. srpnja 2016., C. C./Parlament (F-9/12 RENV) jer je Službenički sud, na prvom mjestu, izračunao gubitak prilike zapošljavanja C. C. u svojstvu dužnosnice na probnom radu u Vijeću Europske unije a da nije uzeo u obzir razdoblje od 16. veljače 2006. do 31. kolovoza 2007. i, na drugom mjestu, jer je izračunao gubitak prilike zapošljavanja C. C. u svojstvu dužnosnice na probnom radu u drugim institucijama i tijelima Europske unije na temelju metode različite od one koju je upotrijebio kad je riječ o Vijeću.
2. U preostalom dijelu žalba se odbija.
3. Predmet se upućuje vijeću Općeg suda različitom od onog koje je odlučilo o ovoj žalbi.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 26. travnja 2017. – O. U. protiv Komisije**(Predmet T-569/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Ugovorno osoblje — Stegovni postupak — Suspenzija — Uskraćivanje plaće — Ukor — Naknada — Članak 24. stavak 4. Priloga IX. Pravilniku”)**

(2017/C 195/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: O. U. (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Ehrbar i F. Simonetti, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja Odluke Komisije od 13. ožujka 2015. kojom je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu iznosa uskraćenih od plaće u razdoblju od šest mjeseci s početkom od 15. siječnja 2007. i, s druge strane, naknade navedenih iznosa, uvećanih za kamate.

Izreka

1. Poništava se Odluka od 13. ožujka 2015. kojom je Europska Komisija odbila zahtjev O. U. za naknadu iznosa uskraćenih od plaće u skladu s Odlukom Komisije od 14. prosinca 2006.
2. Nalaže se Komisiji nadoknaditi O. U. iznose uskraćene od plaće u skladu s Odlukom od 14. prosinca 2006.
3. Nalaže se Komisiji snošenje troškova.

(¹) SL C 211, 13.6. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-141/15 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – Azoulay i dr. protiv Parlamenta**(Predmet T-580/16) (¹)**

(„Javna služba — Dužnosnici — Privremeno osoblje — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za obrazovanje — Odbijanje naknade troškova obrazovanja — Članak 3. stavak 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Legitimna očekivanja — Jednako postupanje — Načelo dobre uprave”)

(2017/C 195/38)*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Irit Azoulay (Bruxelles, Belgija), Andrew Boreham (Wansin-Hannut, Belgija), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Belgija) i Darren Neville (Ohain, Belgija) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i L. Deneys, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja pojedinačnih odluka Parlamenta od 24. travnja 2015. kojima je odbijena dodjela naknada za obrazovanje za godinu 2014./2015. te, po potrebi, poništenja pojedinačnih odluka Parlamenta od 17. i 19. studenoga 2015. kojima su djelomično odbijene žalbe tužiteljâ od 20. srpnja 2015.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Irit Azoulay, Andrewu Borehamu, Mirji Bouchard i Darrenu Nevilleu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 145, 25. 4. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-9/16 i prenesen Općem sudu Europske unije 1.9.2016.).

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2017. – HN protiv Komisije**(Predmet T-588/16) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Izmjena Pravilnika o osoblju — Nova pravila o karijeri i promaknuću u razrede AD 13 i AD 14 — Dužnosnici u razredu AD 12 — Izvršavanje posebnih odgovornosti — Članak 30. stavak 3. Priloga XIII. Pravilnika o osoblju — Postupak promaknuća za 2014. — Zahtjev za razvrstavanje u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” — Izostanak odgovora tijela nadležnog za imenovanje — Postupak promaknuća za 2015. — Novi zahtjev za razvrstavanje u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” ili „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” — Odbijanje tijela nadležnog za imenovanje — Potvrđujuća narav odbijanja razvrstavanja u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” — Zahtjevi vezani uz predsudski postupak — Nedopuštenost”)

(2017/C 195/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: H. N. (zastupnici: F. Sciaudone i R. Sciaudone, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Ehrbar i A.-C. Simon, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, osobito, poništenja „[o]dluke o odbijanju zahtjeva [tužitelja] da se smatra da izvršava posebne odgovornosti zbog kojih je razvrstan u vrstu radnog mjesta „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” na temelju članka 30. stavka 3. Priloga XIII. [novom] Pravilniku o osoblju” i Odluke SEC(2013) 691 od 18. prosinca 2013. naslovljene „Obavještanje Komisije o izmjeni pravila koja se odnose na sastav kabineta članova Komisije i glasnogovornike”.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. H. N. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-18/16 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Rješenje Općeg suda od 17. ožujka 2017. – Düll protiv EUIPO-a – Cognitect (DaToMo)**(Predmet T-381/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”)

(2017/C 195/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Klaus Düll (Südergellersen, Njemačka) (zastupnik: S. Wolff-Marting, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Cognitect, Inc. (Durham, Sjeverna Karolina, Sjedinjene Američke Države)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. travnja 2016. (spojeni predmeti R 1383/2015-2 i R 1481/2015-2), koja se odnosi na postupak proglašavanja žiga ništavim između Cognitect, Inc. i Klausa Dülla.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Klausu Düllu i društvu Cognitect, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i, da svaki od njih pojedinačno snosi polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 364, 3. 10. 2016.

Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 10. travnja 2017. – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte protiv ACER-a

(Predmet T-123/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Energija — Odluka ACER-a kojom se odbija zahtjev za intervenciju u predmetu A-001-2017 (konsolidirana) — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 195/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Beč, Austrija) (zastupnik: B. Rajal, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za suradnju energetske regulatora (ACER) (zastupnici: P. Martinet i E. Tremmel, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. radi suspenzije primjene odluke ACER-a od 17. veljače 2017. o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za intervenciju u predmetu A-001-2017 (konsolidirana).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 21. travnja 2017. – Post Telecom protiv EIB-a**(Predmet T-158/17 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Ugovori o javnoj nabavi usluga — Postupak javne nabave — Pružanje komunikacijskih usluga putem gradske mreže za zgrade i urede Grupe EIB-a u Luksemburgu — Odbijanje ponuditeljeve ponude i dodjela ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za obustavu primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 195/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Post Telecom SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: M. Thewes, C. Saettel i T. Chevrier, odvjetnici)

Tuženik: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: T. Gilliams, P. Kiiver i C. Solazzo, agenti, uz asistenciju M. Belmessierija i B. Schutysera, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke EIB-a od 6. siječnja 2017. kojom se odbija tužiteljeva ponuda za seriju radova br. 1. javne nabave OP-1305 naslovljene „Komunikacijske usluge putem gradske mreže i mreže proširene u korist Grupe Europske investicijske banke” i odluke o dodjeli te serije radova drugom ponuditelju.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukida se rješenje od 15. ožujka 2017. doneseno u predmetu T-158/17 R.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 10. ožujka 2017. – Claro Sol Cleaning protiv EUIPO-a – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)**(Predmet T-159/17)**

(2017/C 195/43)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Španjolska) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Solemo Oy (Helsinki, Finska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije „Claro Sol Facility Services desde 1972” – Prijava za registraciju br. 13 318 993

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 478/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukinе odluku prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo od 9. siječnja 2017. u predmetu R 478/2016-1 kojom je djelomično prihvaćena žalba koju je podnijelo društvo Solemo Oy i djelomično ukinuta odluka br. B 2472267 o prigovoru protiv prijave žiga Europske unije br. 13.318.993 „Claro Sol Facility Services desde 1972” u vlasništvu žalitelja, na temelju koje je prijava navedenog žiga u potpunosti odbijena za razrede 37. i 39., a djelomično odbijena za razred 35.;
- udovolji prijavi za registraciju žiga Europske unije br. 13.318.993 „Claro Sol Facility Services desde 1972” za sve usluge obuhvaćene razredima 35., 37. i 39., zato što ne postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji nacionalni žig, registriran u Finskoj pod br. 250.356 „SOL”, koji je vlasništvo intervenijenta;
- naloži intervenijentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 31. ožujka 2017. – Calhau Correia de Paiva protiv Komisije

(Predmet T-202/17)

(2017/C 195/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ana Calhau Correia de Paiva (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: V. Villante i G. Pandey, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi sljedeće odluke i akte, i ako je potrebno prethodno utvrdi da su obavijest o natječaju EPSO/AD/263/14 i odnosna pravila o jeziku prema članku 277. UFEU-a nezakoniti i neprimjenjivi na tužitelja:
 - odluku Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) i povjerenstva za odabir od 9. studenoga 2015. o neuvrštavanju kandidatovog imena na popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/293/14;
 - odluku EPSO-a i povjerenstva za odabir od 23. lipnja 2016. da se ne razmatra ponovno odluka od 9. studenoga 2015. i ponovnom neuvrštavanju kandidatovog imena na popis uspješnih kandidata;
 - odluku EPSO-a od 22. prosinca 2016. da negativno odgovori na tužiteljevu upravnu žalbu prema članku 90. stavku 2. Pravilnika o osoblju podnesenu protiv odluke povjerenstva za odabir da se kandidatovo ime ne uvrsti na popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/293/14 i protiv negativne odluke o preispitivanju te odluke;
 - popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/293/14.
- Naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi povreda članka 1. Pravilnika o osoblju, načela nediskriminacije, načela proporcionalnosti i načela jednakih mogućnosti, s obzirom na to da je EPSO uveo korištenje QWERTY EN, AZERTY FR/BE ili QWERTZ DE tipkovnica za izvođenje studije slučaja kao i očita pogreška u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojega se navodi povreda Uredbe br. 1. iz 1958. s obzirom na pravila o jeziku koja su prihvaćena i naglašena u Obavijesti o natječaju za EPSO/AD/293/14 te prigovor nezakonitosti i neprimjenjivost Obavijesti o natječaju EPSO/AD/293/14.
3. Treći tužbeni razlog, u okviru kojega se navodi povreda članka 1. Pravilnika o osoblju, načela nediskriminacije i načela proporcionalnosti s obzirom na to da su EPSO i/ili povjerenstvo za odabir ograničili izbor drugog jezika kandidata na natječaju na njemački, engleski i francuski.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi povreda načela jednakih mogućnosti s obzirom na postupak ispitivanja u EPSO-ovim natječajima.
5. Peti tužbeni razlog, u okviru kojega se navodi povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 25. Pravilnika o osoblju, s obzirom na to da EPSO nije obrazložio odluku da o prihvatanju i promicanju određenih jezičnih pravila i kojim se navodi da su povrijeđeni obavijest o natječaju i članak 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije jer je EPSO izvršavao dužnosti koje pripadaju povjerenstvu za odabir.

Tužba podnesena 3. travnja 2017. – GY protiv Komisije**(Predmet T-203/17)**

(2017/C 195/45)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: GY (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- poništava se odluka povjerenstva za odabir EPSO/AD/293/14 od 23. prosinca 2016. da se tužitelja ne primi u centar za provjeru kandidata;
- nalaže se Europskoj komisiji plaćanje *ex aequo et bono* procijenjenog iznosa od 5 000 eura na osnovu pretrpljene neimovinske štete;
- nalaže se Europskoj komisiji, u svakom slučaju, snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja povjerenstva jer tužitelju nije otkrilo kriterije ocjenjivanja koji su usvojeni radi izvršenja presude od 20. srpnja 2016., GY/Komisija, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obavijesti o natječaju povjerenstva iz razloga što je arbitrarno ograničilo svoju ocjenu tužiteljeva profesionalnog iskustva temeljeći se, u trima pitanjima, samo na trajanju toga iskustva.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na višestrukim očitim pogreškama u ocjeni koje je počinilo povjerenstvo za odabir, a koje su dovele do nezakonitosti odluke da se tužitelju dodijeli samo 17 od 56 bodova (s obzirom na to da je prag bio 22 boda).

Tužba podnesena 3. travnja 2017. – Argus Security Projects protiv Komisije i EUBAM-a

(Predmet T-206/17)

(2017/C 195/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cipar) (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Misija Europske unije za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (EUBAM)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku EUBAM-a Libija od 24. siječnja 2017. kojom je zamijenjena prvotna Odluka od 16. veljače 2014. o neprihvatanju ponude društva Argus u okviru postupka javne nabave koji se odnosi na pružanje usluga osiguranja u okviru Misije za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (ugovor EUBAM-13-020) i o dodjeli ugovora društvu Garda;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 110. Uredbe br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.), pravila utvrđenih u dokumentaciji o natječaju za dodjelu ugovora, a osobito točaka 4.1 i 12.1 uputa za ponuditelje i načela jednakog postupanja prema ponuditeljima i nediskriminacije. Taj tužbeni razlog podijeljen je na tri dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na neosiguranju tehničkih i operativnih sredstava u skladu s uvjetima javne nabave;
 - drugi dio, koji se temelji na neosiguranju ljudskih resursa u skladu s uvjetima javne nabave;
 - treći dio, koji se temelji na umjetnoj naravi plana osiguranja i uzimanju u obzir prethodnog iskustva ponuditelja u neprijateljskim okruženjima.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj izmjeni prvotnih uvjeta javne nabave i povredi načela jednakog postupanja. Taj tužbeni razlog podijeljen je na dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na ocjeni ljudskih resursa;
 - drugi dio, koji se temelji na ocjeni tehničkih sredstava i plana mobilizacije.
-

Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Mabrouk protiv Vijeća**(Predmet T-216/17)**

(2017/C 195/47)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunis) (zastupnici: J-R. Farthouat, N. Boulay, odvjetnici, i S. Crosby, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2017/153 od 27. siječnja 2017. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2017., L 23, str. 19), u dijelu u kojem se ona primjenjuje na tužitelja; i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se zamrzavanjem tužiteljeve imovine povrjeđuje pravilo razumnog roka sadržano u članku 6. EKLJP-a i članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je osnova za zamrzavanje nedostatna:
 - Suprotno dokazima koje je podnio tužitelj, Vijeće smatra da je tužitelj imovinu stekao na nezakonit način, ali u tom pogledu ne iznosi obrazloženje.
 - Tvrdi da je tužiteljeva imovina stečena na nezakonit način Vijeće je počinilo pogrešku u činjeničnoj ocjeni, ako je uopće provelo bilo kakvu ocjenu;
 - Zamrzavanje je nesvrhovito jer je namijenjeno tome da Tunisu pomogne vratiti imovinu koja je stečena na protupravan način. Međutim, tužitelj ni jedan dio imovine nije stekao na protupravan način.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se zamrzavanjem tužiteljeve imovine nakon pada predsjednika Ben Alia, povrjeđuje njegovo pravo na rad.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je zamrzavanje u svakom slučaju neproporcionalno i da se njime povrjeđuje tužiteljevo pravo vlasništva.

Tužba podnesena 18. travnja 2017. – Recylex a.o. protiv Komisije**(Predmet T-222/17)**

(2017/C 195/48)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Recylex SA (Pariz, Francuska), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgija), Harz-Metall GmbH (Goslar, Njemačka) (zastupnici: M. Wellinger, S. Reinart i K. Bongs, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- smanji iznos novčane kazne koja im je izrečena Odlukom Europske komisije od 8. veljače 2017. (C(2017) 900 *final*) u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a;
- tužiteljima odredi uvjete plaćanja, i
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, kad je riječ o trajanju povrede, pogriješila zato što na tužitelje nije primijenila točku 26. (posljednji stavak) Obavijesti o suradnji ⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, kad je riječ o povredi koja se odnosi na Francusku, pogriješila zato što na tužitelje nije primijenila točku 26. (posljednji stavak) Obavijesti o suradnji.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogriješila kada je prilikom izračuna novčane kazne primijenila posebno povišenje od 10 % koje se temelji na točki 37. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni ⁽²⁾.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogriješila jer tužiteljima nije odobrila smanjenje kazne od 50 % u skladu s prvom alinejom točke 26. Obavijesti o suradnji.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pobijanom odlukom povrijeđena načela proporcionalnosti i nediskriminacije te načelo individualizacije novčane kazne.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud dužan koristiti se svojom neograničenom nadležnošću kako bi tužitelju odredio uvjete plaćanja za bilo koji dio novčane kazne koji još nije platio.

⁽¹⁾ Obavijest Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL 2006., C 298, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 62.), kako je posljednji puta izmijenjena Komunikacijom Komisije o izmjenama Obavijesti Komisije o imunitetu od novčanih kazni i smanjenju novčanih kazni u slučajevima kartela (SL 2015., C 256, str. 1.)

⁽²⁾ Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Zhejiang India Pipeline Industry protiv Komisije

(Predmet T-228/17)

(2017/C 195/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Kina) (zastupnik: S. Hirsbrunner, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/141 od 26. siječnja 2017. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih cijevnih priključaka od nehrđajućeg čelika za tupo zavarivanje, među ostalim i kao gotovih proizvoda, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2017., L 22, str. 14.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;

- Komisiji i bilo kojem intervenijentu, kojem bi se u tijeku postupka moglo dopustiti da podupre Komisiju, naloži plaćanje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila razne očite pogreške u ocjeni kad je utvrdila da su cijevni priključci od nehrđajućeg čelika za tupo zavarivanje (NČZTZ) proizvedeni prema američkim i europskim tehničkim standardima međusobno zamjenjivi.
 - Komisija je povrijedila svoju obvezu ocjenjivanja relevantnih dokaza na nepristran način, s obzirom na to da su razne činjenične tvrdnje koje se odnose na međusobnu zamjenjivost u spornoj uredbi neprecizne, proturječne ili dovode u zabludu. Posebice, neprecizan je navod u skladu s kojim je jedini uvoznik koji je surađivao navodno propustio podnijeti relevantne dokaze.
 - Komisija je pogrešno pretpostavila da je SSBWF bio certificiran prema dva standarda, i to prema europskom i američkom standardu. Temeljila se isključivo na neosnovanim navodima koje su u posljednji trenutak iznijeli podnositelji pritužbe koji su se tek po prvi puta pojavili u samoj osporavanoj uredbi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni, da nije iznijela odgovarajuće obrazloženje u pogledu prilagodbe uobičajene vrijednosti i da je iznijela proturječne argumente.
 - Komisija se pogrešno temeljila na podacima o troškovima industrije i proizvodnje Unije kako bi odredila odgovarajuću razinu prilagodbe. Odbila je prijedlog za prilagodbu koji se temeljio na podacima o kineskom tržištu iz razloga koji nisu bili opravdani.
 - U tom pogledu, osporavanom uredbom povrijeđeni su članak 20. Osnovne uredbe i članak 296. UFEU-a, a usto ona nije ni dostatno obrazložena.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je u pogledu određivanja razdoblja koje treba uzeti u obzir počinjena očita pogreška u ocjeni.
 - Komisija je postupila na arbitraran način kad u obzir nije uzela alternativno razdoblje iako je zbog ranijeg ispitnog postupka posjedovala relevantne podatke.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da postupak koji je doveo do osporavane uredbe nije bio proveden u skladu s općim načelima prava Unije, poput načela dobre uprave, transparentnosti i tužiteljevih prava obrane.
 - Komisija tužitelju nije pružila „raspoložive informacije” u razumnom roku nakon privremene objave. Kada je Komisija konačno otkrila te informacije zajedno sa svim ostalim podacima i informacijama, i to po prvi puta na konačnoj objavi, tužitelju nije ostavila dovoljno vremena da provede smislenu analizu.
 - Povrijedila je tužiteljeva prava obrane time što mu nije dala mogućnost da komentira ključne zaključke koji su se temeljili na neprovjerenim navodima koje je u posljednji trenutak iznio podnositelj pritužbe koji se po prvi puta pojavio u osporavanoj uredbi.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se osporavanom uredbom, koja je donesena 26. siječnja 2017., pogrešno utvrđuje tužiteljeva antidampinska pristojba u skladu s odredbama Osnovne uredbe prema kojima je za izračun uobičajene vrijednosti uvoza iz Narodne Republike Kine u iznimnim slučajevima predviđena uporaba metodologije analogne zemlje, unatoč činjenici što je do prestanka Unijina prava da u iznimnim slučajevima tako postupi došlo 11. prosinca 2016.
 - Europska unija se Odlukom Vijeća o odobravanju pristupanja obvezala poštovati posebne odredbe Protokola o pristupanju Kine WTO-u. Kao institucija Unije, Komisija mora prilikom izvršavanja svojih ovlasti poštovati Unijine međunarodne obveze.
 - Nadalje, osporavana uredba nije u skladu s Unijinom obvezom donošenja antidampinskih pravila u skladu s međunarodnim pravom, osobito kad je njihova svrha upravo provođenje međunarodnog ugovora koji je sklopila Unija.

Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-229/17)**

(2017/C 195/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller, i odvjetnici M. Winkelmüller, F. van Schewick i M. Kottmann)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/133 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14342:2013 „Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 21, str. 113.),
- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/145 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14904:2006 „Površine sportskih terena – Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu – Specifikacija” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 22, str. 62.),
- poništi Komunikaciju Komisije u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 76, str. 32.) u dijelu koji se odnosi na usklađenu normu EN 14342:2013 „Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje”,
- poništi Komunikaciju Komisije u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 76, str. 32.) u dijelu koji se odnosi na usklađenu normu EN 14904:2006 „Površine sportskih terena – Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu – Specifikacija”, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: bitna povreda postupka

Savezna Republika Njemačka tvrdi da je Komisija pri donošenju pobijanih odluka počinila bitnu povredu postupovnih odredbi utvrđenih u članku 18. Uredbe (EU) br. 305/2011 ⁽¹⁾. Tako Komisija nije uputila predmet odboru osnovanom na temelju članka 5. Direktive 98/34/EZ ⁽²⁾, predviđeno savjetovanje s odgovarajućim europskim normirnim tijelom sadržavalo je nepravilnosti, a pobijane odluke nisu donesene „u okviru mišljenja” odbora osnovanog na temelju članka 5. navedene direktive.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

Drugim tužbenim razlogom tužitelj prigovara da je pobijanim odlukama povrijeđena obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a jer u njima nije zauzeto stajalište o središnjem pitanju prema članku 18. stavku 1. Uredbe (EU) br. 305/2011, odnosno jesu li predmetne usklađene norme u skladu s pripadajućim ovlaštenjem i osiguravaju li ispunjavanje temeljnih zahtjeva za građevine. Posljedično, ni Savezna Republika Njemačka ni Sud ne mogu ocijeniti na koja se temeljna pravna i činjenična razmatranja Komisija oslonila.

3. Treći tužbeni razlog: povreda Uredbe (EU) br. 305/2011

Osim toga, tužitelj navodi da se pobijanim odlukama i komunikacijom povređuju materijalne odredbe Uredbe (EU) br. 305/2011.

- Kao prvo, pobijanim odlukama i komunikacijom povređuje se članak 17. stavak 5. prvi i drugi podstavak Uredbe (EU) br. 305/2011 jer, protivno navedenim odredbama, Komisija nije ispitala u kojoj su mjeri usklađene norme u skladu s pripadajućim ovlaštenjima i time zanemarila da takva usklađenost u stvarnosti ne postoji.
- Kao drugo, pobijanim odlukama i komunikacijom povređuju se članak 18. stavak 2., u vezi s člankom 3. stavcima 1. i 2., kao i članak 17. stavak 3. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 305/2011. Komisija je zanemarila da predmetne norme ne sadržavaju postupak i kriterije za ocjenu svojstava u vezi s ispuštanjem takozvanih drugih opasnih tvari i da su stoga nepotpuna s obzirom na bitne značajke građevnih proizvoda i posljedično ugrožavaju usklađenost s temeljnim zahtjevima za građevine.
- Naposljetku, Komisija je pri donošenju pobijanih akata počinila dodatnu pogrešku u ocjeni jer je zanemarila mogućnost predviđenu člankom 18. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 305/2011 da upućivanje na usklađenu normu u *Službenom listu* predvidi uz ograničenje koje je predložio tužitelj.

(¹) Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.)

(²) Direktiva 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998. o izmjeni Direktive 98/34/EZ o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 217, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 11.)

Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Siberian Vodka protiv EUIPO-a – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Predmet T-234/17)

(2017/C 195/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Siberian Vodka AG (Herisau, Švicarska) (zastupnik: O. Bischof, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga „DIAMOND ICE” u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija br. 1 211 695

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2017. u predmetu R 1171/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. veljače 2017. u žalbenom postupku R 1171/2016-4;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Dometic Sweden protiv EUIPO-a (MOBILE LIVING MADE EASY)**(Predmet T-235/17)**

(2017/C 195/52)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Dometic Sweden AB (Solna, Švedska) (zastupnici: R. Furneaux i E. Humphreys, *Solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MOBILE LIVING MADE EASY” – Prijava za registraciju br. 14 952 592

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. veljače 2017. u predmetu R 1832/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- ukine pobijanu odluku u odnosu na robu i usluge za koje je podnesena prijava, za koje je žalbeno vijeće potvrdilo odluku;
- poništi EUIPO-ovo ispitivanje od 10. kolovoza 2016. vezano uz mogućnost registracije prijave;
- predmet vrati EUIPO-u na ponovno odlučivanje kako bi on izmijenio svoju odluku;
- odluči o troškovima postupka pred žalbenim vijećem i Općim sudom.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 75. i članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Gugler protiv EUIPO-a – Gugler France (GUGLER)**(Predmet T-238/17)**

(2017/C 195/53)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Alexander Gugler (Maxdorf, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Gugler France (Besançon, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „GUGLER”– žig Europske unije br. 3 324 902

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. siječnja 2017. u predmetu R 1008/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu se odnosi na brisanje registracije žiga Europske unije br. 3 324 902 i obvezu snošenja tužiteljevih troškova brisanja u iznosu od 550 eura;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi

- Povreda načela dobre uprave;
- Povreda članka 8. stavka 4. i članka 54. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Njemačka protiv Komisije

(Predmet T-239/17)

(2017/C 195/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: D. Klebs i T. Henze)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. i prilog Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/264 od 14. veljače 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem su plaćanja koja je provela agencija za plaćanja Hauptzollamt Hamburg-Jonas Savezne Republike Njemačke u ukupnom iznosu od 1 964 861,71 eura isključena iz financiranja Europske unije, te da
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje pogrešnog izračuna i iskaza kamata

Povreda članka 31. stavka 1. u vezi s člankom 32. stavkom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 6. točkom (h) Uredbe (EZ) br. 885/2006 ⁽²⁾ (članak 52. stavak 1. u vezi s člankom 54. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽³⁾ u vezi s člankom 29. točkom (f) Provedbene uredbe (EU) br. 908/2014 ⁽⁴⁾) zbog toga što su plaćanja isključena iz financiranja unatoč tome što su njemačka tijela poštovala sve relevantne propise u odnosnom razdoblju te posebno izračunala i prikazala kamate u skladu s važećim propisima u tablici III. prema Uredbi (EZ) br. 885/2006 (u inačici Uredbe (EZ) br. 1233/2007 ⁽⁵⁾).

2. Drugi tužbeni razlog: nedostatak u obrazloženju odluke

Povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a jer Komisija nije dostatno i bez proturječja obrazložila zašto iz članka 31. stavka 1. u vezi s člankom 32. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 u vezi s člankom 6. točkom (h) Uredbe br. 885/2006 u inačici Uredbe br. 1233/2007 proizlazi obveza za države članice da već tijekom razdoblja od 2006. do 2008. naznače u okviru neregularnosti kod povrata novca pri izvozu u tablici III. Uredbe (EZ) br. 885/2006 u inačici Uredbe (EZ) br. 1233/2007, povrate i pripadajuće kamate u zajedničkom nizu čak i prije utvrđivanja iznosa kamata (pri čemu se postojanje kamata kao takvih ne osporava). Komisija nadalje nije dostatno i bez proturječja obrazložila u čemu je konkretno došlo do povrede obveze ključne kontrole.

3. Treći tužbeni razlog: Istek roka iz članka 31. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1290/2005

Povreda članka 31. stavka 4. točke (a) Uredbe (EU) br. 1290/2005 i članka 52. stavka 4. točke (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013, u mjeri u kojoj Komisija nije u roku od 24 mjeseca nakon provedbe plaćanja pisanim putem obavijestila o pritužbama (izračun i prikaz kamata, propust ključne kontrole) na kojima se temelji isključenje iz financiranja.

4. Četvrti tužbeni razlog: prekomjerno trajanje postupka

Povreda članka 31. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 kao i članka 11. Uredbe (EZ) br. 885/2006 i članka 52. Uredbe br. 1306/2013 kao i članka 34. Provedbene uredbe (EU) br. 908/2014 u vezi s općim pravnim načelom provedbe upravnog postupka u razumnom roku i povreda prava obrane iz razloga što je Komisijin postupak prekomjerno trajao.

5. Peti tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti

Povreda članka 31. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1290/2013 i članka 52. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 kao i načela proporcionalnosti s obzirom na to da Komisija, primjenjujući paušalnu korekciju od 5 %, nije pravilno ocijenila narav i doseg moguće povrede. Komisija je posebno zanemarila činjenicu da Unija činjenično nije pretrpjela materijalnu štetu niti je ikada postojala stvarna opasnost od nastanka štete te da je tužitelj odgovoran (ako i uopće) samo za manju pogrešku. Štoviše, Komisija je počinila povredu načela proporcionalnosti jer je provela korekciju za godišnje financijsko izvješće za 2010. bez jasne veze sa spornim financijskim godinama od 2006. do 2008.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL 2005., L 201, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 885/2006 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu akreditacije agencija za plaćanja i drugih tijela te poravnanja računa EFJP-a i EPFRR-a (SL 2006., L 171, str. 90.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 88.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.).

⁽⁴⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 908/2014 od 6. kolovoza 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanje i drugih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, pravila o kontroli, jamstava i transparentnosti (SL 2014., L 255, str. 59.).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1233/2007 od 22. listopada 2007. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 885/2006 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu akreditacije agencija za plaćanja i drugih tijela te poravnanja računa EFJP i EPFRR (SL 2007., L 279, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 177.).

Tužba podnesena 25. travnja 2017. – Republika Poljska protiv Komisije

(Predmet T-241/17)

(2017/C 195/55)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2017/264 od 14. veljače 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem isključuje iz financiranja Europske unije iznos od 25 708 035,13 eura Agencije za plaćanja koju je ovlastila Republika Poljska;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj kao tužbeni razlog ističe povredu članka 52. stavka 1. Uredbe br. 1306/2013 ⁽¹⁾ zbog primjene financijske korekcije na izdatke koje su poljska tijela snosila 2011. kao naknadu za neubiranje u okviru izvanrednih mjera potpore za sektor voća i povrća prema Uredbi br. 585/2011 ⁽²⁾ na temelju pogrešnog tumačenja prava, iako su poljska tijela navedene izdatke isplatila sukladno propisima Unije i osobito jer tim izdacima nije povrijeđen članak 85. Uredbe br. 543/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.).

⁽²⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 585/2011 od 17. lipnja 2011. o privremenim izvanrednim mjerama potpore sektoru voća i povrća (SL 2011., L 160, str. 71.).

⁽³⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća (SL 2011., L 157, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 186.).

Tužba podnesena 24. travnja 2017. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik protiv EUIPO-a (Национальный Продукт)

(Predmet T-246/17)

(2017/C 195/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Njemačka) (zastupnik: A. Lingenfelder, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Национальный Продукт” – prijava za registraciju br. 14 747 513

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2017. u predmetu R 1017/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 27. travnja 2017.– Azarov protiv Vijeća**(Predmet T-247/17)**

(2017/C 195/57)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Mykola Yanovych Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- sukladno čl. 263. UFEU-a poništi Odluku Vijeća (ZVSP) od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017. L 58, str. 34.) kao i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017. L 58, str. 1.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- sukladno članku 64. Poslovnika Općeg suda odredi određene mjere upravljanja postupkom, i to
 - postavi pitanja Vijeću;
 - pozove Vijeće da se pisano ili usmeno očituje o određenim aspektima spora;
 - zatraži podatke od Vijeća i trećih osoba, među ostalim Komisije, grupe EADS i Ukrajine;
 - zatraži podnošenje svih dokumenata i svih dokaznih elemenata u vezi s predmetom;
- sukladno članku 87. stavku 2. Poslovnika naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda temeljnih prava

U okviru ovog tužbenog razloga, tužitelj ističe povredu prava na vlasništvo i povredu prava na slobodu poduzetništva. On osim toga ističe neproporcionalnost nametnute mjere ograničavanja.

2. Drugi tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni.

Tužba podnesena 24. travnja 2017. – avanti protiv EUIPO-a (avanti)**(Predmet T-250/17)**

(2017/C 195/58)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: avanti GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: M. Bahmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „avanti” – prijava za registraciju br. 14 646 038

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2017. u predmetu R 801/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- dopusti registraciju žiga prijavljenog Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) 6. listopada 2015. pod br. 14 646 038 te u nastavku postupka registracije objavi žig.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Robert Bosch protiv EUIPO-a (Simply. Connected.)

(Predmet T-251/17)

(2017/C 195/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: S. Völker i M. Pemsel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Simply. Connected.” – prijava za registraciju br. 14 814 057

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. ožujka 2017. u predmetu R 948/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova uključujući i troškove postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 64. Uredbe br. 207/2009, u vezi s člankom 263. UFEU-a;
 - Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Robert Bosch protiv EUIPO-a (Simply. Connected.)**(Predmet T-252/17)**

(2017/C 195/60)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: S. Völker i M. Pemsel, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Simply. Connected.” – prijava za registraciju br. 14 814 032*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. ožujka 2017. u predmetu R 947/2016-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova uključujući i troškove postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 64. Uredbe br. 207/2009, u vezi s člankom 263. UFEU-a;
- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Der Grüne Punkt protiv EUIPO-a – Halston Properties (prikaz kruga s dvije strelice)**(Predmet T-253/17)**

(2017/C 195/61)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnici: P. Goldenbaum, I. Rohr i N. Ebbecke, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Halston Properties, s. r. o. GmbH (Bratislava, Slovačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije (prikaz kruga sa dvije strelice) – žig Europske unije br. 298 273*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom opoziva*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. veljače 2017. u predmetu R 1357/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka;
- ako intervenijentu dopusti sudjelovanje u postupku, naloži istome snošenje vlastitih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 15. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.
-

ISPRAVCI

Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-232/16 P

(Službeni list Europske unije C 63 od 27. veljače 2017.)

(2017/C 195/62)

Obavijest u predmetu T-232/16 P Komisija/Frieberger i Vallin treba glasiti kako slijedi:

Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Komisija protiv Friebergera i Vallina

(Predmet T-232/16 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Reforma Pravilnika o osoblju — Povećanje dobi za umirovljenje — Odluka kojom se odbija ponovni izračun bonusa u vezi s mirovinskim pravima — Načelo ne ultra petita — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 063/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 2. ožujka 2016., Frieberger i Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26) kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 2. ožujka 2016., Frieberger i Vallin/Komisija (F-3/15).
2. Odbija se tužba koju su Jürgen Frieberger i Benjamin Vallin podnijeli Službeničkom sudu u predmetu F-3/15.
3. Svaka stranka snosi vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom.
4. J. Frieberger i B. Vallin snosit će troškove u vezi s postupkom pred Službeničkim sudom, uključujući i troškove Europske komisije.
5. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove u vezi s postupkom pred Službeničkim sudom kao i postupkom pred ovim sudom.

⁽¹⁾ SL C 243, 4.7.2016.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR